

ชื่อหนังสือ:	ชิงกิรา ข้าก็แรง
ผู้แต่ง:	โสภี พรธรณราย
สำนักพิมพ์:	บิวตี้บุ๊คส์
ปีที่พิมพ์:	2006
จำนวนหน้า:	453 หน้า
ราคา:	280 บาท

ณิช อมรเกียรติ เป็นนักข่าวสาวไฟแรงแห่งหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ คีนหนึ่ง ภักธ เพื่อนนักข่าวแห่งหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ได้โทรมาบอกให้ณิชมาทำข่าว สารนาถ นักธุรกิจชื่อดังขับรถชนเสียชีวิตคาที่ ข่าวนี้ทำให้ณิชตื่นเต้นมากและออกไปทำข่าวพาดหัวใหญ่ลงหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ในวันรุ่งขึ้น โดยที่ไม่เช็คข้อมูลให้ดีเสียก่อน ทำให้เกิดความผิดพลาดอย่างมหันต์เพราะว่าคนที่ตายไม่ใช่สารนาถ ทำให้ทั้งสารนาถและปวีร์ ลูกชายโมโหมาก เพราะทั้งที่บ้านและบริษัทุ่นวายกับการรับโทรศัพท์บอกว่ายังไม่ตาย ปวีร์จึงโทรไปที่หนังสือพิมพ์ให้ไฉ่ณิชออก ณิชตกใจมากจึงไปที่บ้านสารนาถเพื่อขอโทษ แต่ปวีร์ที่กำลังโมโหก็ไม่ให้พบพร้อมพุดจาคุกณิช ทำให้ณิชแค้นใจมากที่ถูกไฉ่ออกและโดนคุกเหยียดหยาม

ณิชอาศัยอยู่กับ ภรณี พี่สาวเพียงสองคน เพราะพ่อแม่ตายหมดแล้ว ทั้งสองมีเพียง แม่ชีสุดา ที่เป็นที่พึ่งทางใจให้กับทั้งคู่ ภรณีเป็นเมียน้อยของ ไพรุด เพราะเขาแต่งงานแล้วกับ อรกานต์ และมีลูกสาวด้วยกันคือ เพียงเพ็ญ ไพรุดเป็นเพื่อนสนิทกับสารนาถและกำลังจะเกี่ยวดองกันทั้งทางธุรกิจและส่วนตัว เพราะปวีร์และเพียงเพ็ญชอบพอกันและจะแต่งงานกันในอนาคต ณิชไม่ชอบที่พี่สาวเป็นเมียน้อย ภรณีเองก็รู้ว่าไม่ดีแต่ด้วยความที่รักไพรุดมากทำให้ยังยอมเป็นเมียน้อยตลอดมา

ณิชต้องการขอโทษสารนาถเรื่องที่ลงข่าวพาดหัว และรู้ว่าสารนาถชอบไปวิ่งที่สวนลุมทุกเช้าเสาร์-อาทิตย์ จึงหว่าที่ปวีร์วิ่งนำสารนาถไปไกลแล้ว ณิชจึงเข้าไปแนะนำตัวพร้อมขอโทษที่ทำให้วุ่นวายแล้วก็แยกไป สารนาถเห็นดังนั้นก็รู้สึกเอ็นดูนิชมากที่ทำผิดแล้วยอมรับผิดชอบ เมื่อวิ่งเสร็จแล้วสารนาถก็ชวนปวีร์ไปเยี่ยม รุ่งทิพย์ ภรรยาของสารนาถที่เป็นบ้า เพราะรับไม่ได้ที่สารนาถมีผู้หญิงคนใหม่ ตอนนี้อาการดีขึ้นมาก

และพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลศรีธัญญา เรื่องที่รุ่งทิพย์อยู่ที่นี้ไม่มีใครรู้เพราะว่าทั้งสารนาถและปวีร์เคยบอกใครต่อใครไปแล้วว่าภรรยาตาย...เป็นจังหวะเดียวกับที่แม่ชีชวนนิชมาเยี่ยมรุ่งทิพย์เหมือนกัน แม่ชีสงสารรุ่งทิพย์จึงมาเยี่ยมเสมอๆ และรุ่งทิพย์ก็เชื่อฟังแม่ชีมาก นิชเห็นปวีร์และสารนาถที่นี้ก็แปลกใจและทำให้รู้ความลับว่ารุ่งทิพย์คือภรรยาสารนาถที่ยังไม่ตาย สารนาถเห็นดังนั้นก็ผิดหวังในตัวนิชเพราะคิดว่านิชแกล้งตีสนิทเพื่อมาสืบเรื่องนี้เพื่อเอาไปแฉ ส่วนปวีร์โกรธมากและทำให้นิชทั้งเจ็บตัวและเจ็บใจ นิชแค้นปวีร์มากและเรื่องตกใจยังไม่หมดเมื่อคนที่แม่ชีอยากแนะนำให้นิชรู้จักคือรุ่งทิพย์ เมื่อรุ่งทิพย์ได้พูดคุยกับนิชก็ถูกชะตามาก

นิชเมื่อรู้ว่าปวีร์มีคนรักคือลูกสาวของไพรุต ก็บอกไพรุตเรื่องรุ่งทิพย์ เมื่อเพียงเพียงรู้ก็ถามปวีร์และเมื่อปวีร์ไม่ปฏิเสธทำให้เพียงเพียง โกรธนิชแทนปวีร์ที่นิชพยายามจะทำให้เธอกับปวีร์เลิกกัน เมื่อนิชรู้ว่าแผนนี้ไม่สำเร็จก็แค้นใจ...ทางด้านภัทรก็ชวนนิชมาสมัครงานที่หนังสือพิมพ์ไทยใหม่ ซึ่งเมื่อ บ.ก. เห็นนิชก็ถึงกับตกหลุมรักและรับเข้าทำงานทันที สร้างความไม่พอใจให้กับ **เบญจรัตน์** หัวหน้าทีมข่าวสังคมซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเพียงเพียง เพราะเบญจรัตน์คบ.ก.อยู่ เมื่อเพียงเพียงรู้ว่านิชมาทำงานที่เดียวกับเบญจรัตน์ก็เริ่มแผนแรกด้วยการให้ข่าวว่าแม่ปวีร์เป็นบ้า และใส่ร้ายว่านิชเป็นคนทำ นิชโกรธมากแต่ก็ทำอะไรไม่ได้

สารนาถต้องการให้รุ่งทิพย์กลับมาอยู่ที่บ้าน เนื่องจากอยากชดเชยความผิดและอยากให้รุ่งทิพย์อยู่อย่างสบายๆ ที่บ้าน รุ่งทิพย์ตกลงแต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องให้ปวีร์แต่งงานกับนิชเท่านั้นจึงจะยอมกลับ ปวีร์ไปขอร้องให้แม่กลับมาอยู่บ้านด้วยกันก็ไม่สำเร็จ แต่เมื่อนิชมาช่วยพูดทำให้รุ่งทิพย์สารภาพว่ากลัวประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก นิชจึงชวนไปอยู่ที่บ้านด้วยกัน รุ่งทิพย์ตกลง สารนาถรับรู้ได้ว่ารุ่งทิพย์สนิทและไว้ใจนิชมากและพอใจที่อย่างน้อยรุ่งทิพย์ก็ไม่ต้องอยู่ในโรงพยาบาล แต่คนที่ไม่พอใจคือ ปวีร์ เพียงเพียง ไพรุต แต่ก็ต้องยอมเพราะว่าเป็นความต้องการของรุ่งทิพย์ แต่สารนาถก็คิดมากที่รุ่งทิพย์ยังไม่ยกโทษให้ตนเอง จนเข้าโรงพยาบาลและพบว่าเป็นโรคหัวใจตีบ ต้องทำบอลูน 3 เส้น สารนาถรู้ว่าตัวเองมีเวลาอีกนานไหมไม่รู้ จึงอยากใช้เวลาที่เหลือกับรุ่งทิพย์ เมื่อรุ่งทิพย์มาเยี่ยมจึงให้ปวีร์แต่งงานกับนิชเพื่อให้รุ่งทิพย์กลับไปอยู่บ้านด้วยกัน ปวีร์ต้องจำใจตกลง เพียงเพียงเสียใจมาก

ปวีร์กับนิชตกลงแต่งงานกัน และจะหย่ากันภายในไม่เกิน 2 ปี คืนก่อนวันแต่งงาน ปวีร์กับเพียงเพียงอยู่ด้วยกันทั้งคืน งานพิธีตอนเช้าปวีร์ก็ไม่มาร่วมงานมาแต่ตอนเย็น ทำให้งานแต่งงานผ่านไปอย่างทุลักทุเล โดยมีเบญจรัตน์ เพียงเพียง และवरกานต์คอยใส่ความนิชให้ปวีร์ฟังเป็นระยะๆ ปวีร์เชื่อสนิทใจและมองว่านิชแต่งงานกับตนเพื่อเงิน เพราะความที่นิชอยากแก้แค้นทรมาณปวีร์จึงเสนอไปฮันนีมูน 10 วัน แต่อีก 2 วัน

เพียงเพ็ญก็ตามมาอันนิมนต์ด้วย ณิชไม่พอใจที่ปวีร์ให้เกียรติผู้หญิงไม่เป็นจึงมีปากเสียงกัน ปวีร์ใช้กำลังปลุกปล้ำณิช ณิชเสียใจมากและตัดสินใจกลับกรุงเทพฯ วันรุ่งขึ้น ส่วนปวีร์ก็ยังทำตัวปกติกับเพียงเพ็ญ ไปกินเที่ยวและค้างคืนต่างจังหวัดกันเหมือนเดิม จนสารนาถและรุ่งทิพย์ไม่พอใจปวีร์

หลังปวีร์แต่งงานกับณิช ไพรตโกรธกรณีนามากจนไม่มาหาอีก เมื่อภรรยาตัวเองท้องก็ไปบอกไพรต แต่เขากลับให้ไปเอาเด็กออก ทำให้ภรรยาเสียใจมาก จึงตัดใจจากไพรตและคิดจะเลี้ยงลูกให้ดีที่สุด ณิชจึงอยากหาอะไรให้พี่สาวทำเพลินๆ ให้ไม่คิดมากจึงปรึกษากับพ่อแม่สามีว่าจะให้ไปเรียนทำเทียนหอม รุ่งทิพย์โกรธไพรตมากและเห็นใจภรรยาจึงจะไปเรียนเป็นเพื่อนด้วย ทางด้านเพียงเพ็ญเมื่อเห็นว่านานเข้าปวีร์ก็ไม่มีทีท่าจะหย่ากับณิชเสียที จึงคิดแผนว่าตัวเองท้อง เมื่อปวีร์รู้เข้าก็เครียดมากจนมาขอหย่ากับณิช ณิชตกใจมากเพราะขณะนั้นตนเองก็ท้องเหมือนกัน ส่วนสารนาถกับรุ่งทิพย์รู้ว่าปวีร์ขอหย่าณิชเพราะว่าทำเพียงเพ็ญท้อง รุ่งทิพย์โกรธจัดแต่ไม่ยอมให้ปวีร์หย่ากับณิชเด็ดขาด เมื่อเพียงเพ็ญเห็นว่าแผนการณ์ไม่ได้ผลก็โกหกอีกครั้งว่าตัวเองแท้ง รุ่งทิพย์เห็นว่าแปลกๆ จึงสืบเรื่องนี้ด้วยตัวเองจนรู้ว่าเพียงเพ็ญโกหก และคนที่ท้องจริงๆ คือณิช ปวีร์เมื่อรู้ว่าเพียงเพ็ญหลอกหลวงถึงกับอึ้ง และเริ่มเห็นใจณิชที่ถูกตนหุเบาเข้าใจผิดมาโดยตลอด ก็เริ่มเอาใจใส่ณิชมากขึ้น ทำให้ทั้งคู่เริ่มรู้สึกดีๆ ต่อกันมากขึ้น แต่ปวีร์ก็ยังปากแข็งว่าทำทุกอย่างเพื่อลูก ไม่ได้รักณิช ทำให้ณิชเสียใจและน้อยใจ

ทางด้านวรกานต์ก็คิดการพัวพันอย่างหนักจนถูกจับขึ้นโรงพัก ภัทรกับณิชไปทำข่าวพอดิและบังเอิญได้เห็นวาทิน น้องชายสารนาถที่ทำงานด้านการเงินที่บริษัทก็ถูกจับด้วย ณิชไปเตือนปวีร์แต่ปวีร์ไม่เชื่อ จนเมื่อณิชลาออกจากนักข่าวเพื่อมาช่วยงานด้านการเงินที่บริษัทตามคำขอของสารนาถและรุ่งทิพย์ ทำให้ณิชพบว่าเงินในบัญชีหายไป 5 ล้าน ณิชหาหลักฐานมาเพื่อเอาผิดวาทิน แต่วาทินก็หาคนทำหลักฐานเท็จว่าณิชขยอกเช่นกัน ปวีร์เลือกเชื่อวาทินมากกว่าณิช ณิชจึงให้บ.ก.กับภัทรช่วยสืบจนได้หลักฐานมัดตัววาทิน วาทินสารภาพกับสารนาถ สารนาถไม่บอกตำรวจแต่ให้ลาออกจากทุกตำแหน่งในบริษัท เมื่อปวีร์รู้เข้าก็รู้สึกผิดมากที่เข้าใจณิชผิดมาโดยตลอด ทำให้เริ่มเอาใจใส่ณิชและเริ่มห่างจากเพียงเพ็ญมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนไพรตเมื่อรู้ว่าลูกสาวตัวเองแก่ล้งท้อง แก่ล้งแพ้ง อยากได้ปวีร์มาแต่งงานด้วยอย่างไม่เหลือศักดิ์ศรีก็เสียใจมาก ต่างจากภรรยาที่ท้องจริงแต่สามีไม่ยอมรับยังไม่เรียกร้องอะไร จึงขอคืนดีกับภรรยา ภรรยาปฏิเสธแต่ไพรตก็ซื้ออาหารบำรุงมาให้เสมอๆ เมื่อวรกานต์รู้เข้าก็โกรธมาก จึงชวนเบญจรัตน์และเพียงเพ็ญไปได้ภรรยาออกจากบ้าน จนภรรยาติดบันไดแท้งลูก ภรรยาเสียใจมากแต่ได้แม่ชีให้สติจึงทำให้อดีใจขึ้นและคิดบวชชิตลอดชีวิต ปวีร์รู้ตัวเองชัดแล้วว่ารักณิชที่สุดและบอกเลิกเพียงเพ็ญ เพียงเพ็ญรู้แน่ชัดแล้วว่าจะไม่ได้อปวีร์กลับมาแล้วจริงๆ ก็เสียใจมาก

ภรณีขอพบไพรุตเพื่อบอกคืนบ้านและอโหสิกรรมก่อนบวชชี เมื่อฉันรู้การตัดสินใจของพี่สาวก็รู้สึกใจหาย แต่ภรณีก็ให้สตีว่าฉันมีครอบครัวที่ต้องดูแลให้ดูแลลูกและรักษาครอบครัวที่มีอยู่ให้ดี ส่วนปวีร์ก็บอกรักภรณีและบอกว่าเค้าต้องการทั้งแม่และลูกและให้มาเริ่มต้นกันใหม่ ทำให้ฉันมีความสุขมากกับครอบครัวที่อบอุ่นของเธอที่ประกอบไปด้วย สารนาถ รุ่งทิพย์ ปวีร์ และลูกน้อยของเธอนั่นเอง.

หนังสือเล่มนี้...นำเสนออีกแง่มุมหนึ่งของความรัก ที่เริ่มต้นด้วยความไม่ลงรอยกัน เกียงกันอย่างไม่มีใครยอมใคร ดังสุภาภิตโบราณที่ว่าไว้ว่า “จิงก็รา... ข่าก็แรง” แต่เมื่อเวลาผ่านไป จิงและข่า นี้กลับผสมกลมกลืนกันได้ที่สุดในที่สุด แต่กว่าที่มันจะเข้ากันได้ ก็ต้องผ่านการลองผิดลองถูกของส่วนผสมกันนานพอๆ แต่...ผลลัพธ์ที่ได้ก็คุ้มไม่ใช่นะเธอ

สิ่งที่ผู้อ่านจะได้รับจากเรื่องนี้...นอกจากความสนุกไปกับตัวละครที่ไม่มีใครยอมใคร และเรื่องแง่มุมของความรักแล้ว ข้อคิดดีๆ ก็มีเหมือนกันนะ...

1) **ภรณีสารนาถ** :- นาฬิกาชีวิตของคนเราไม่เคยหยุดเดิน ทำให้เวลาของคนเราในชีวิตหนึ่งเหลืออยู่ไม่มากนักหรอก อยากทำอะไรควรรีบทำซะ ก่อนที่จะไม่มีโอกาสได้ทำมัน 2) **ภรณีภรณี** :- คนเราทำผิดพลาดกันได้ ขึ้นอยู่กับว่าเราคิดจะแก้ไขความผิดพลาดนั้นหรือไม่ หากมีโอกาสได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง...ก็ควรทำนะ เพราะว่ามันคือทางที่จะทำให้เราได้พบความสุขที่แท้จริง 3) **ภรณีวดีนและวรกานต์** :- การพนันไม่เคยทำให้ใคร ได้ดี 4) **ภรณีปวีร์** :- คนเราควรฟังหูไว้หูในทุกเรื่อง การเชื่อคนที่เรารัก คนที่เราคิดว่าถูกต้อง บางครั้งเราอาจจะคิดผิดก็ได้ แต่...ในบางภรณีก็ควรจะเชื่อใจคนที่เรารักมากกว่าคนอื่น เพราะว่าคนที่รักเราย่อมเป็นคนหวังดีกับเราที่สุด...เสมอ

ยังมีข้อคิดอีกหลายข้อแฝงอยู่นะ...ถึงตาคุณผู้อ่านตอบบ้างแล้วแหละว่า...มีอะไรอีก?